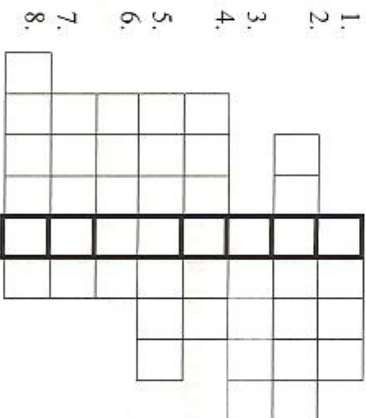

KONKURS DLA DZIECI

1. Okres zaczynający się od środy popielcowej: Wielki ...
2. 11 lutego to Światowy Dzień ...
3. Przedtem Szawel teraz św. ...
4. Posypany nim głowy w środę popielcową.
5. Odprawiana w każdą środę do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.
6. Śpiewany pomiędzy czytaniem.
7. Jan... II – papież.
8. Zapalana w kościele 2 lutego ... gromniczna.

**Rozwiąż krzyżówkę i przynieś
na Mszę Świętą dziecięcą 1 marca.**

REDAKCJA:

Ks. Marek Lewandowski, Martyna Frąckowiak, Paweł Luszczeński,
Marysia Luszczeńska, Magda Michalak.

WSZELKIE SUGESTIE I POMYSŁY PROSIMY KIEROWAĆ POD
ADRES E-MAIL: gazeta.fara@wp.pl BĄDŹ BEZPOŚREDNIO DO
REDAKCJI GAZETKI Z GÓRY DZIEKOUJEMY!!!

FARA NR 2 (29) s. 16

13 luty 2009 nr 2 (29)

FARA

*Miesięcznik parafialny przy kościele
pod wezwaniem
Najświętszej Maryi Dąmy Wniebowziętej
Śrem-Fara*

Krzyż jest najinndrzejszą Księgą świata...

ROZWAŻANIE NA I NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU

Rdz 9,8-15; 1 P 3,18-22; Mk 1,12-15

Pośród zwierząt i aniołów. To znaczy bez ludzi. Jezus na pustyni zupełnie sam. Człowiek w towarzystwie aniołów może być nawet bardziej samotny niż w towarzystwie zwierząt. Z zapisu św. Mateusza dowiadujemy się, że Jezus dopiero po 40 dniach przebywania na pustyni, kiedy odczuwał głód – spotkał się z kusicielem. Święty Marek podaje, że Jezus był kuszony nawet wtedy, kiedy nie czuł jeszcze głodu: „czterdzieści dni przebył kuszony na pustyni przez szatana”. Kuszenie Jezusa świadczy, że był prawdziwym człowiekiem, który mógł ulec pokusie. Jednakże ją odrzucił, już wtedy wstępuje na drogę krzyża. Zwrotomny uwagę, że nie szatan, lecz Duch Święty posyła Go na pustynię. Sam Bóg stawia nas wobec trudności, doświadczeń, cierpień i pokus. Był się nie załamując, tylko dojrzewać.

Ks. Jan Twardowski

CZYTANIA MSZALNE NA NIEDZIELĘ I ŚWIĘTA

IV Niedziela Zwykła	VII Niedziela Zwykła	Środa Popielcowa	II Niedziela Wielkiego Postu
Kpl 13, 1-2, 45-46 1 Kor 10,31-11,1 Mk 1,40-45 „Chcę, bądź oczyszczony”.	Iz 43,18-19,21- 22,24b-25 2 Kor 1,18-22 Mk 2,1-12 „Mówię ci: Wstań, weź swoje łożo i idź do domu”.	Jl 2,12-18 2 Kor 5,20-6,3 Mt 6,1-6,16-18 „Strzeżcie się, abyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli, inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca Waszego, który jest w Niebie”.	Rdz 22,1-2,9- 13,15-18 Rz 8, 31b-34 Mk 9,2-10 „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”.

BIURO PARAFIALNE

- ▶ wtorek godz. 10:00 – 12:00
- ▶ środa godz. 10:00 – 12:00 i 16:00 – 17:00
- ▶ piątek godz. 10:00 – 12:00
- ▶ sobota godz. 8:00 – 9:00

PORZĄDEK MSZY ŚW.

- ▶ w dni powszednie o godz. 7:00 i 18:30;
- ▶ w niedziele o godz. 8:00; 10:00; 11:15; 12:15; 16:00 (kościół
pofranciszkański), 18:00.

NABOŻEŃSTWA

- ▶ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy – środa,
godz. 18:15.
- ▶ Godzinki o NMP – niedziela, godz. 7:40.
- ▶ Adoracja Najświętszego Sakramentu w każdy I czwartek
miesiąca od godz. 15:00; rozpoczęcie Koronką do Bozego
Miłosierdzia.
- ▶ 2 marca – jak w każdy drugi dzień miesiąca, modlitwa o rychłą beatyfikację
Śługi Bozego Jana Pawła II w kościele pofranciszkańskim o godz. 21:00.
- ▶ Nabożeństwo fatimskie od maja do września godz. 21:00; pozostałe miesiące
godzina 20:00.
- ▶ Droga krzyżowa – w każdy piątek o 17:00 dla dzieci, o 18:00 dla dorosłych,
a o 19:30 w kościele pofranciszkańskim dla młodzieży.
- ▶ Gorzkie żale – w każdy niedzielę o godz. 15:00, a zaraz po nich Msza Św.

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

- ▶ w dni powszednie 15 minut przed każdą Mszą Św.
- ▶ w pierwsze czwartki miesiąca od godz. 17:00.
- ▶ w pierwsze piątki miesiąca od godz. 16:30.

PRZED NAMI

- 13 lutego – Nabożeństwo fatimskie.
- 14 lutego – Świętych Cyryla i Metodego – patronów Europy; Dzień Zakochanych;
- 21 lutego – Świętego Damiana – biskupa i doktora Kościoła;
- 22 lutego – koncert finałowy II Warszawskich Gospel; godz., 19:00 Sala Sportowa Bazar.
- 25 lutego – Środa popielcowa; Msze Św. we Farze o godz.: 8:00, 10:00, 17:00 i 18:30.
- 1 marca – I niedziela Wielkiego Postu
- 4 marca – Świętego Kazimierza;
- 7 marca – Świętych męczennic Perpetuy i Felicyty;
- 8 marca - II Niedziela Wielkiego Postu; Jana Bożego – zakonnik; Dzień Kobiet;
- 13 marca – Nabożeństwo fatimskie.

W MIESIĄCU STYCZNIU:

Chrzty: Aleks Bogdański, Szymon Kosicki, Nikola Kowalska, Barbara Rybarczyk.

Śluby: Marcin Kaczmarek i Milena Kuczkowska; Piotr Grobarski i Natalia Jaskuła

Odeszli do wieczności: śp. Krystian Zielński, śp. Janina Ławicka, śp. Zofia Drapińska, śp. Bronisława Szczubińska, śp. Marta Bąk, śp. Władysława Sławęcka, śp. Stanisława Wozniak, śp. Jolanta Kurasińska.

SŁOWO NA WIELKI POST

W krzyżu cierpienie, w krzyżu zbawienie...

Zdjęliśmy bombki z choinek. Na dwowanie jeszcze gdzieś gdzieś leży pozółkłe igliwie. Za chwilę i ono zniknie, i w naszych domach nie zostanie śladu po świętach. Święteczne drzewko znikądzie się na śmietniku, albo porąbane, zostanie spalone w ogniu. Pozostanie inne drzewo, to które wisi na ścianach przez cały rok. To drzewo krzyża, przyozdobione Ciałem Syna Bożego. Niektórzy jednak boją się tego krzyża. „Nie dawaj krzyża na imię moje, urodziny lub wesela - to przynosi pecha” - da się słyszeć czasami. Tylko Jezus ze spuszczoną głową spogląda z krzyża i milczy. Gdybyś wiedział człowieka, ile On cierpiał za Ciebie, nigdy nie wypowiedziałbyś tych słów. Niestety dla wielu Męka i Śmierć Chrystusa to abstrakcyjne pojęcia: że Ktoś umarł za mnie 2000 lat temu? O co tyle szumu? By lepiej zrozumieć sens Męki i Śmierci Chrystusa przeczytaj proszę tę krótką historijkę:

„W pewnym królestwie zaplanowała plaga kradzieży. Król wprowadził surowe prawo, by ukroczyć szkodliwy dla społeczeństwa proceder: każdy, kto dopuścił się kradzieży ma zostać poddany publicznej chłocie na rynku mięsa. Po jakimś czasie do króla przyprowadzono jego matkę. Została przyłapana na kradzieży kosztowności ze skarbcza królewskiego. Król nie namyślając się długo, ściągnął królewskie szaty i kazal zaprowadzić się na miejsce kaźni, gdzie poddał się karze chłosty za wykroczenie swej matki”.

I Chrystus uczynił podobnie. Pomógł nie tylko karę, ale i śmierć za Ciebie, abys mógł mieć Zycie Wieczne, które straciłeś za Twoje przestępstwa wobec miłości. Nie lękaj się więc tego krzyża, a czasie Wielkiego Postu jeszcze chętniej na niego spoglądaj i rozważaj, jak wielka jest miłość Boga.

Ks. Marcin

160. ROCZNICA URODZIN KSIĘDZA PIOTRA WAWRZYŃIAKA

"Na zebraniach siedział nieruchomo prawie, patrzył na uczestników, raz po raz chrząkał, rzadko kiedy, mając wielką panieć i wprawę, coś sobie zapisywał" -- ks. Kazimierz Zimmerman (jednen z najbliższych współpracowników) o ks. Wawrzyńniku.

Urodził się 30 stycznia 1849 r. w małej miejscowości niedaleko Sremu – w Wyrczece.

Piotr miał dziewięcioro rodzeństwa. Jego rodzice (Franciszek i Cecylia) byli bardzo wierzący. Cecylia, będąc po raz czwarty w ciąży, złożyła przed Bogiem w sanktuarium w Górcie Duchownej obietnicę, że gdy dziecko przeżyje, odda je Bogu na szczególną służbę - trójka z jego rodzeństwa umarła tuż po urodzeniu.

Owe przyrzeczenie oraz wychowanie syna w wielkiej przyjaźni z Bogiem zadecydowały o wyborze drogi zyciowej Piotra – drogi w kapłaństwie i oddania się drugiemu człowiekowi.

Wawrzyńnik swą naukę rozpoczął od wiejskiej szkoły elementarnej, która jednak nie wykształciła go odpowiednio. Początkowe problemy z nauką w Śremskim Gimnazjum szybko odeszły w

niepamięć, gdyż ks. Piotr sam potrafił opanować niezbędny materiał. Później nauka szła mu bardzo łatwo – szczególnie matematyka. Wawrzyńnik należał do działającej w szkole tajnej organizacji filomackiej. Kilka tygodni przed wybuchem powstania styczniowego opuścił gimnazjum i udał się do Królestwa Polskiego z zamiarem walczenia z Rosjanami.

W 1867 r. zdał maturę i wstąpił do seminarium w Gnieźnie, gdzie otrzymał stypendium na studia teologiczne. W roku 1872 przyjął święcenia kapłańskie i został wikarym w naszej parafii. Gdyby nie sprzeciw władz puskich, ks. Piotr

Wawrzyńnik mógłby objąć nowo powstałe stanowisko proboszcza. W 1896 r.

Wawrzyńnik został szambelanem papieskim, a rok później prałatem. Dla Sremu zasłużył się w szczególny sposób: przyczynił się do odbudowy kościoła, sprowadził siostry elżbietanki, wybudował „wikariówkę”.

PODSUMOWANIE KOLEJNY

Zakończyliśmy odwiedzinę duszpasterskie. Kolejda dostarczyła nam wielu spostrzeżeń, była okazją do wspólnej modlitwy i rozmowy. Serdecznie dziękujemy za wspólne spotkanie, poczęstunek. Dziękujemy tym, dla których kolejda była radosnym świętem w rodzinie, oczekiwaniem kapłana, świadectwem wiary, przywiązania do Kościoła i troski o Niego. Jak co roku, była też spora liczba rodzin, która nie otworzyła swoich drzwi kapłanowi, z różnych zapewne przyczyn. I tu rodzi się refleksja – każdy ma prawo nie przyjąć księdza po kolejdzie, ale jeśli powtarza się to co roku, to taki człowiek powinien być konsekwentny w swym postępowaniu, a nie - gdy zajdzie potrzeba, prosić księdza o chrzest, ślub, czy katolicki pogrzeb.

Dziękujemy za ofiary składane z racji kolejdy – 28.000 zł, przeznaczamy je na renowację ołtarza głównego we farze.

www.sremifara.pl

Kochani, bardzo serdecznie zapraszamy do odwiedzenia naszej parafialnej strony internetowej. Znajdziecie tam wiele przydatnych informacji, aktualne ogłoszenia parafialne, a także archiwum naszej parafialnej gazетки.

HUMOR I ANEGDOTY - z życia Kościoła ©

Na katechezie ksiądz robi kartkówkę ze znajomości Pisma Świętego „Jakie znasz księgi Starego Testamentu?” – brzmi jedno z pytań.

Po skończonej lekcji sprawdza prace i czyta odpowiedź następującej treści: Księga Rodzaju, Księga Wyjścia, Księga Powtórzonego Prawa,

Księga Mądrości, KSIĘGA DZUŃGLI... ©

PREFEKCI I ABSOLWENCI - CZĘŚĆ 12

Ksiądz Kazimierz Jonatowski (1921 – 2003)

Ostatnim prefektem liceum, rezydującym w Konwiktach był ksiądz Kazimierz Jonatowski. Urodził się w Poznaniu, w rodzinie inteligentnej. Po ukończeniu szkoły powszechnej zdobywał wiedzę w Gimnazjum im. Karola Marcinkowskiego. Okupację spędził na wysiedleńcu w Częstochowie, gdzie przygotowywał się do matury, którą zdał w 1945 r. w liceum częstochowskim. Po powrocie do Poznania podjął studia w seminarium w Gnieźnie i Poznaniu, a święcenia kapłańskie otrzymał w 1949 r. Jako wikariusz pracował w Krobi, a następnie w Poznaniu w parafii Najświętszego Zbawiciela przy ulicy Fredry. Został powołany jako kaznodzieja dla ludzi sztuki i przez wiele lat głosił dla nich konferencje na Grobli. W 1960 r. otrzymał funkcję prefekta liceum w Śremie i przez siedem lat katechizował młodzież w salkach Konwiktu. Jego wychowankowie wspominają, że uczył, jak mają żyć, w jakie wartości i ideały wierzyć: „czytał nam recenzje filmowe, co też nas – młodych, ciekawych wielkiego świata uczyło dystansu i umiejętności własnej oceny obrazów wyświetlanych w kinie Słonko, czy też w kinach poznańskich” (M. Konieczna). Ksiądz Jonatowski wprowadził zwyczaj pielgrzymowania maturzystów do sanktuarium w Częstochowie. W sierpniu 1967 r. został powołany na wikariusza rezydenta przy kościele Świętego Ducha, pontował władze nie zgadzały się na powstanie nowej parafii na terenie Śremu. Kościół Świętego Ducha zawdzięcza swój wystrój ogromnemu nakładowi pracy, talentowi i smakowi artystycznemu księdza Kazimierza. Ksiądz Jonatowski był inicjatorem powstania boezynych ołtarzy z obrazami Matki Bożej i św. Józefa, które sam namalował. Projektował także drogi krzyżową i wygodne ławki. „Homilie księdza Jonatowskiego były głoszone piękną polszczyzną, mądrze i głęboko w treści zawierały refleksje i wskazówki na codzienne życie i choć kunsztownie skonstruowane – były proste i zrozumiałe dla wszystkich.” (Wspomnienia p. M. Koniecznej). W latach 1970 – 1990 był proboszczem parafii NMP Wniebowziętej w Obornikach. Ze względu na stan zdrowia przeszedł na emeryturę i zamieszkał w Poznaniu. Chętnie wspominał Śrem i swoich wychowanków. W listopadzie 1986 r. z okazji Dni Kultury Chrześcijańskiej w kościele Świętego Ducha zorganizowano wieczór poezji w wykonaniu A. Nehrebeckiej i A. Dmochowskiej. Wieczór ten, pełen przeżyć, uświetniła konferencja księdza Jonatowskiego na temat roli artystów w życiu Kościoła. W roku 50-lecia kapłaństwa został kanonikiem honorowym Kapituły Kolegiackiej w Poznaniu. Zmarł 22 czerwca 2003 r. i pochowany został na cmentarzu junińskim.

B.S.

Dbał o zieleni - był prezesem Towarzystwa ku Upiększaniu Miasta. Korzystając z pomocy ks. Augustyna Szamarzewskiego zreorganizował lokalną kasę oszczędnościową w Bank Ludowy, oparty na nowoczesnych zasadach spółdzielczości. Przez 20 lat, od 1878 r. był jego dyrektorem, następnie, aż do ostatnich dni swojego życia, piastował stanowisko prezesa Rady Nadzorczej. Po śmierci ks. Szamarzewskiego, Wawrzyński został patronem związku, co przyczytno się do rozpowszechnienia jego pracy w zaborze pruskim.

W Mogilnie został proboszczem parafii Świętego Jakuba wraz z kościołem przyklasztornym Świętego Jana. Tu także działał bardzo aktywnie – częściowo z własnych oszczędności odnowił oba kościoły, wybudował kaplicę Najświętszego Serca Jezusowego, rozbudował plebanie, był też kuratorem Towarzystwa Przemysłowego.

Aktywność społeczna ks. Piotra Wawrzyńska jest znana także w Europie, szczególnie we Francji – jego działalność stała się symbolem obrotu pieniądza, a jego popieranie widnieje m.in. w centrum handlowym w Nantes. Kapłan także zastąpił się w szkolenictwie i oświacie; założył bibliotekę, kierował istniejącą do dzisiaj Drukarnią i Księgarnią Św. Wojciecha w Poznaniu. W 1896 r. odwiedził I Polsko – Katolicki Kongres w Buffalo w celu powierzenia mu przez Kongregację Rozkrzewienia Wiary w Watykanie pouhnej misji nakłonienia członków Polskiego Narodowego Kościoła Katolickiego do powrotu na łono Kościoła rzymskokatolickiego (misja ta niesety nie zakończyła się powodzeniem). Ks. Wawrzyński dbał także o swoich kapłanów - utworzył Związek Kapłanów „Unitas”, związał spółkę Towarzystwa Domu Zdrowia Dla Kapłanów Katolickich w Zakopanem. Biorąc pod uwagę powyższe zasługi, jego oddanie lokalnej społeczności - został wybrany na patrona śremskiego Gimnazjum nr 2.

Nie jesteśmy w stanie wymienić wszystkich zasług ks. Piotra Wawrzyńska, część z nich nie została odnotowana, część jego działań była tajna i ukrywana przed władzami. Nadbudzka pracowitość i intensywna działalność doprowadziła go do ataku serca i zgonu 9 listopada 1910 r. Został pochowany w Mogilnie, zgodnie z jego przedśmiertnym życzeniem.

Organizowane uroczystości ku czci Wielkiego Polaka przełomu XIX i XX wieku na stałe wpisały się w tradycję parafii Świętego Jakuba w Mogilnie oraz naszej parafii.

Aleksandra Ratajczak

W związku z obchodami 160. rocznicy urodzin ks. Piotra Wawrzyńska, w piątek 30 stycznia, gościliśmy w naszej parafii księdza arcybiskupa Stanisława Gądeckiego, który o godz. 17:00 w farze odprawił uroczystą Mszę Świętą inauguracyjną obchody rocznicy.

WIZYTA W WATYKANIE

W ostatnim numerze „Fary” poznaliśmy historię ostatnich dwóch papieży II wieku po Chrystusie, obecnie przedstawimy sylwetki papieży panujących na Stolicy Piotrowej w II wieku.

Św. Kaliks I – Callixtus – Włochy (Rzymianin) – 217-222 r.

Kaliks I był prawdopodobnie niewolnikiem, któremu nakazano prowadzić bank. Brak umiejętności doprowadził interes do bankructwa, za co święty został wrzuty do więzienia. Wierzyście uwolnili go staniąd, licząc na zwrot pieniędzy. Jego wolność nie trwała jednak długo – za wywołanie awantury w synagodze został zesłany do kopalni na Syylii. Kiedy ówczesny papież Wiktor I uwolnił więźniów chrześcijańskich, Kaliks dołączył się do tej grupy. Od tego czasu kształcił swoją wiarę, za co św. Zelfryz mianował go archidiaconem i swoim doradcą. Wkrótce potem sam został papieżem. Do największych jego osiągnięć należy: budowa katakumb przy via Apia (świątynie miejsce pochówku 46 papieży, ponad 200 męczenników, ogółem ponad 500 tys. chrześcijan), pozwolenie na odpuszczenie grzechów ciężkich, np. morderstwa oraz zawieranie małżeństwa przez niewolnika i wolną kobietę, czego zabraniało prawo. Nie zginął śmiercią męczeńską, ale raczej w zamieszkach. Przez wiele lat uznawany był za męczennika, a pomimo usalenia, jak umarł naprawdę w Todi (Włochy), nadal jest patronem, męczennikiem. W Kościele jego wspomnienie obchodzimy 14 października.

Św. Urban – Urbanus – Włochy (Rzymianin) – 222-23.05.230 r.

Urban I był papieżem, o którym wieny bardzo mało. Najprawdopodobniej to właśnie za jego pontyfikatu nawróciła się św. Cecylia – patronka muzyki, jej mąż Valerian i brat, a także 400 rzymskich legionistów. To także on miał wydać polecenia, aby Kler używał podczas Mszy św. złotych lub srebrnych naczyń: kielicha i pateny. Został pochowany na cmentarzu Kaliksia – w katakumbach. Jest patronem winnic, ogrodników i rolników. W średniowieczu, w czasie jego święta bogostawiono pola. Jest często wzywany podczas trwania burzy. Uważany jest za męczennika, który zginął przez ścięcie głowy. Jego wspomnienie obchodzimy 25 maja.

W ostatnim numerze przytoczyłem znaczenie tronu w papieżwie, teraz przyszedł czas na papieskie ubrania. Strój papieży jest coraz bogatszy. Szaty liturgiczne przez wieki były proste, jednak Jan Paweł II zmienił to, używając strojów, projektowanych przez najsłynniejszych twórców światowej mody. Strojem codziennym jest biała sutanna nawiązująca do tuniki Jezusa. Na początku nie była szyta, a raczej kłana od góry i zapinana jest na 30 guzików.

Krzysztof Czaplinski

Podjęcie przez niego samodzielnej decyzji o przyjęciu sakramentu bierzmowania jest decyzją wybrania Chrystusa za wzór swojego życia, jest decyzją nadania swojemu życiu kształtu Chrystusowego.

Kościół, jako wspólnota wierzących czeka na taka decyzję. Nie chodzi tu jednak o podtrzymywanie najwzajemnej wiary dziecka, nie chce też wiary za wszelką cenę, udawanej, oderwanej od życia. Decyzja człowieka o związaniu się w sposób ostateczny z Chrystusem i uznaniu Go za swojego Pana, nie jest aktem jednorazowym, a stanowi końcowy efekt procesu, który trwał od chrztu świętego przez okres dzieciństwa. Sam obrzęd przyjęcia sakramentu ma być wyrazem świadomej decyzji wprowadzania w życie ideałów, którą młody chrześcijanin podejmuje na progu swej dorosłości.

Często nasuwa się refleksja, czy człowiek w okresie dojrzewania jest zdolny podejmować tak ważne decyzje życiowe? Spora grupa kandydatów do bierzmowania rozumie sens i istotę tego sakramentu. Przygotowuje się do jego przyjęcia przez udział w Eucharystii, systematyczne przystępowanie do sakramentu pojednania oraz spożycia formacji prowadzone na terenie parafii. Ci młodzi ludzie sprawiają wrażenie, że ich decyzje życiowe są już przemyślane i wiedzą, jaki dar i zadanie przyjmują w sakramencie bierzmowania. A co z kandydatami, o których kapłani i katecheeci myślą z troską, iż nie są gotowi i dostatecznie dojrzałi do przyjęcia sakramentu? Pozwolę sobie przytoczyć obszerny fragment artykułu: „Bezowocny sakrament bierzmowania” (Przewodnik Katolicki 19 IX 2004), w którym ks. Jan pisze: „powiniliśmy spojrzeć na sprawę w duchu wiary. Podobnie, jak sakrament chrztu św. udzielił małemu dziecku, tak samo bierzmowanie jest ziarnem taski zasianym w duszy człowieka. Ziarnem, które musi poczekać na swój czas, by zacząć kiełkować i przynosić owoc. Po ludzku rzecz biorąc, nikt nie jest gotowy i dojrzały do przyjęcia zarówno bierzmowania, jak i pozostałych sakramentów. To taska Boża powoduje, że człowiek potrafi wykorzystać dary, które z ręki Bożej otrzymuje, że do nich dorasta. Potrzeba jednak czasu i zautkania, że ziarno Boże, skoro gdzieś w duszę zapadło, to i owoc w końcu wydać musi. Pozostaje nam więc postawić pełnego zaufania Bożej Opatrzności, która nie pozwała Słowu Bożemu pozostawać bezowocnie. Dlatego nie są bezsensowne wszelkie formy, które zmierzają do zmobilizowania młodzieży do praktyk religijnych (mysłę tutaj o sprawdzaniu obecności, podpisach w Indekście kandydata)”. Może nie są one doskonałe, ale z pewnością wszystkie wspólnie przeżyte Eucharystie, nabożeństwa, modlitwy i spotkania oraz systematyczne korzystanie z sakramentu pojednania, nie zostaną bezowocne. Może dopiero w dalszej przyszłości, kiedy dany człowiek doświadczy trudnił życia, będzie w Bogu szukał pociechy, pomocy i wsparcia.

Prośmy dla młodych, którzy przygotowują się do sakramentu bierzmowania, aby Pan Bóg uzdolnił ich do świadomego przyjęcia darów Ducha Świętego.

E.W.

BIERZMOWANIE – DAR I TAJEMNICA

CZĘŚĆ 3: ZROZUMIEĆ SAKRAMENT BIERZMOWANIA

Sakrament bierzmowania zwany jest także sakramentem dojrzałości chrześcijańskiej. Obecny temat jest ostatnim z cyklu o wychowaniu, ponieważ dotyczy o przyjęciu bierzmowania jest jedną z pierwszych, które młody człowiek podejmuje w progu dorosłości.

Ks. Mieczysław Malinowski jedną ze swoich książek zatytułował: „Po co sakramenty?” Parafrazując, można zapytać – po co sakrament bierzmowania i dlaczego właśnie w trzeciej klasie gimnazjum? Większość gimnazjalistów odpowiada: „muszę przystąpić do bierzmowania, bo jest ono podstawą do przyjęcia sakramentu małżeństwa”. Młodzi ludzie, podobnie jak wielu dorosłych, nie docenia wartości i doniosłości tego sakramentu. Tymczasem bierzmowanie daje nam duchową moc do walki ze złem tego świata, do pogłębiania swojej wiary, nadziei i miłości oraz udziału do korzystania z darów Ducha Świętego. Trudno bez niego wyobrazić sobie głębię życia chrześcijańskiego.

Według KKK, sakrament bierzmowania jest ściśle powiązany z kolejnym etapem rozwoju człowieka – chrześcjanina. Moralny obowiązek przyjęcia go spoczywa na nas od pierwszej Komunii Świętej, która jest pierwszym etapem dorastania w wierze. Najpierw spotykamy Chrystusa Eucharystycznego, a On pokazuje nam potrzebę przyjęcia Ducha Świętego, aby głębiej zakorzenić nas w synostwie Bożym, umocnić więź z Kościołem i dopomóc w świadczaniu o wierze słowem i czynem.

Sakrament bierzmowania udoskonala naszą chrztu św. i podobnie jak on, wywieksza w duszy niezatarte znamię, dlatego przyjmujemy go jeden raz w życiu. Dlaczego Kościół uznał, że ma to być wiek 14 - 16 lat, pomimo świadomości, że młodość nastoletnia nie jest jeszcze dojrzała duchowo? Otóż, młodość jest okresem życia, kiedy w chłopaku i dziewczynie zaczyna tworzyć się struktura dojrzałego człowieka. Młody człowiek wie, że musi podjąć trud budowania nowego, swojego świata. Wtedy też padają liczne pytania egzystencjalne – także dotyczące światopoglądu religijnego. Jest to okres w życiu człowieka, kiedy albo cała dotychczasowa dziecinną wiara w Boga, ukształtowana przez rodziców i katechetów zaczyna się zatamywać, albo przebudowana zostaje na wiarę dojrzałego człowieka. Dziecko żyje w zasadzie pod kloszem swojego domu, plinie strzeżone, aby nie dotarło do niego zgorzenie świata. Okres ten (czy chcemy tego, czy nie) kończy się i młody człowiek zaczyna wychodzić z bezpiecznego inkubatora. Ten etap jest dla niego bardzo trudny. Młodziak nierzadko odkrywa, że wielu ludzi kpi sobie z Dekalogu, a mimo to dobrze im się powodzi, otoczenie ich szanuje. Z drugiej strony młodzi znają już Chrystusa, który umarł w męce, wierząc, że Jego cierpienie ma sens, że dobro znartwychwstał. Młody człowiek odkrywa, że jego wybór Chrystusa niekoniecznie zostaje wynagrodzony powodzeniem, zdrowiem i szacunkiem u ludzi, a może być wręcz odwrotnie. Świadomy jest jednak tego, co traci odrzucając Boga.

KĄCIK POEZJI

Jan Twardowski

NIE ZŁĄKL SIĘ

Tylko święty Jan umarł w domu na posłaniu
z poduszką pod głową owinięty w śpiwór
jeden nie złąkł się krzyża jeden stał pod krzyżem
pozostali ze strachu w Wielki Piątek zbiegli
kto ucieka od Krzyża – krzyż cięższy dostanie

Nauka krzyża jest nauką bardzo trudną. Rozkłada się ona na całe życie człowieka. Jak to możliwe, że święty Jan był tak dobrze przygotowany do sprawdzianu swojego meśtwia? Czy my też byśmy tak potaflili? Sztuka nieuciekania od krzyża zesłanego nam przez Boga, jest wymagającym zadaniem. Patrząc po ludzku, chciałoby się zrobić wszystko, żeby tylko uniknąć wszelkiego cierpienia. I jest to całkiem zrozumiałe. A jednak głęboko ludzkim jest też zadawanie Bogu pytania o sens cierpienia. Nawet jeśli jest to pytanie natarczywe, pełne goryczy i z wątplenia. Wszystko jednak, co czyni Bóg jest robione z ojcowską troską o dobro człowieka. Trzeba więc współpracować z Łaską, nawet jeśli miesie nam ciężkie doświadczenia. Bo nie ma rzeczy uczynionej ręką Boga, która byłaby pozbawiona sensu.

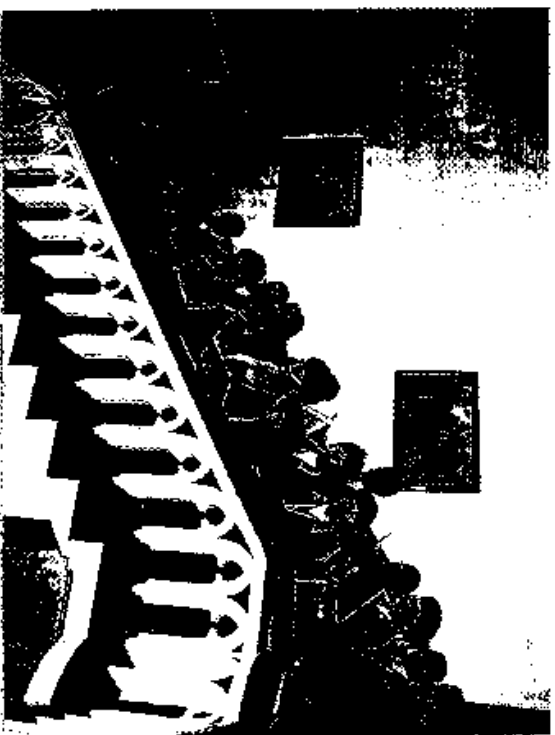
Święty Jan ufał Bogu bezgranicznie i pozwolił mu się poprowadzić nawet na Golgotę. W swojej rozpacz i bezradności wciąż kurczowo trzymał Go za rękę. Nie złąkł się krzyża, choć odczuwał strach. I przeszedł mężnie przez całą drogę swojego życia, która tak dobrze przygotowała go do zdobycia Królestwa Niebieskiego, ze śmierć, była dla niego tylko mgnięciem oka...

Monika Antoniewicz

KOLEĐOWALI...

W dniach 22 - 27 stycznia chór parafii farniej, pod wezwaniem św. Cecylii brał udział w trzech koncertach kolęd. Najpierw śpiewaliśmy dla pensjonariuszy Domu Pomocy Społecznej z ul. Farniej w Śremie. W niedzielny poranek ubogacił się naszym śpiewem Mszę Świętą w Mechlinie, a następnie zaśpiewaliśmy czterdziestominutowy koncert dla zgromadzonych w tym dniu wiernych. 27 stycznia natomiast zaśpiewaliśmy kolędy w Domu Pomocy Społecznej w Pieszkach.

Wszystkie koncerty zostały bardzo ciepło przyjęte przez naszych słuchaczy. Szczególnie wiele radości dało nam śpiewanie ludziom starszym. Widzieliśmy na wielu twarzach promienne uśmiechy i łzy wzruszenia. Dzięki tym koncertom przekonał się, zarówno my chórzycy, jak i dyrygent, że nasz trud śpiewania, mozolne ćwiczenia i próby mają sens. Dają tak wiele pięknych doznań słuchającym, o których my, wykonujący, nawet nie pomyśleliśmy.

Andrzej Fryckowiak

ŚPIEWANIE DLA BOGA ZNOWA ZABRZMI W ŚREMIE

W dniach od 20-22 lutego już po raz drugi odbędą się w Śremie **Warsztaty Gospel Sing To God**. Ludzie z całej Polski zjadą się do naszego miasta, by wspólnie uwielbiać Jezusa i ogłaszać Jego zwiaststwo.

Gospel to rodzaj chrześcijańskiej muzyki ohrzędowej (sakralnej), mającej swój rodowód w XIX-wiecznej kulturze czarnoskórych mieszkańców Stanów Zjednoczonych Ameryki. Pochodząca z języka staroangielskiego nazwa *gospel* (od słów *god spell*) oznacza Dobrą Nowinę (*Evangelie*) o zbawieniu w Jezusie Chrystusie.

Instrukctorem tegorocznych warsztatów będzie niezwykle charmatyczny pastor David Daniel z Wielkiej Brytanii.

Każdy, kto tylko potrafi i chce śpiewać, może znaleźć się w tym niezwykłym chórze. Wystarczy tylko wejść na stronę internetową www.singtogod.pl i wysłać swoje zgłoszenie.

W czasie trwania warsztatów odbędą się także **Wieczór Uwielbienia Jezusa** polskimi pieśniami, który będzie miał miejsce w sobotę – 21 lutego o godz. 19.30 w kościele pofranciszkańskim. Dziękując Bogu za dar spotkania i warsztatów, wszyscy spotkamy się na wspólnej Mszy Świętej w niedzielę 22 lutego o godz. 16:00 w kościele pofranciszkańskim.

W niedzielę o godz. 19:00 w sali sportowej Bazar, mieszczącej się przy ul. Stary Rynek 5, będzie miał miejsce koncert galowy, który jednocześnie zakończy nasze trzydniowe uwielbienie.

Bardzo serdecznie zapraszamy wszystkich do wzięcia udziału w warsztatach. A tych, którzy nie potrafią śpiewać, ale uwielbiają słuchać, zapraszamy na niedzielny koncert galowy (bilety do nabycia w Śremskim Ośrodku Kultury bądź bezpośrednio przed koncertem).

M.F.

